

Nutteloze projecten: de miljardenman

De miljardenman doet de goede dingen voor de wereld - of de wereld daar nu om heeft gevraagd of niet. Er zijn staten ingericht, sommige zelfs op democratische grondslag. Die tellen voor hem niet mee. De miljardair geworden man zet zijn speeltjes uit voor het wel van de wereld, want hij weet wat de wereld ontbeert en dat hij de experimentele redder is.

Satellieten in de ruimte, want internet.
Raketten de ruimte in, want vakantie.
Electrische auto's, want milieu.
Schermen tegen zonnestraling, want klimaat.
Stof de lucht in, want opwarming.
Kapitaal tegen Covid, want pandemie.
enzoverder

'nut' is volgens Van Dale 'voordeel', 'zin'. Maar voor wie of wat staat er niet bij. Nutteloze projecten hebben geen zin en bieden niemand voordeel. Zijn de projecten van de miljardenman dan nutteloos? Voor hemzelf niet.

Voor de wereld waarmee hij het beste voor zegt te hebben? Die hij er niet naar gevraagd heeft en die er niet om gevraagd heeft? Zin? Nut? Dat te bepalen is aan de wereld. Later als hij met zijn speeltje is uitgespeeld. Nutteloos.

De miljardair denkt dat de miljardair eigen verdienste is. Hij werkt zeker hard? Zeker. Hij is zeker slim of sluw? Zeker. Hij is zeker handig? Zeker. Hij gebruikt zeker de door de wereld aangelegde infrastructuur? Zeker. Hij ontwijkt zeker belasting? Zeker. Hij ziet geen relatie tussen belasting en infrastructuur. Hij is zeker van zichzelf. En zeker zelden vrouw. Zeker.

De miljardenman is de moderne dictator: hij is niet verkozen, maar dicteert toch wat goed is voor zijn volk, de wereld. En verder. Hij weet het beter. Altijd. Nutteloos.

Februari 2022